

FORELDUR OG DÓTTIR: HALDA GULL- OG SILVURBRÚDLEYP SAMAN

FYRI 25 ÁRUM SÍÐANI VALDU **MARIANN** JACOBSEN OG **TORGEIR** JOHANNESSEN AT **GIFTAST**, TÁ **FORELDUR** HENNARA HILDU **SILVURBRÚDLEYP**, OG Í MORGIN, **LEYGARDAGIN** 8. DESEMBER, **HALDA** TEY SO **GULL-** OG **SILVURBRÚDLEYP** **SAMAN**

BRÚDLEYP

Leo Poulsen
leo@socialurin.fo

Tað var ikki tí, at tað lá í kortunum, at Mariann skuldi giftast einum norskum dreingi, men soleiðis vildi lagnan tað kortini.

Í september 1983 var Mariann Jacobsen og ferðaðist á Gran Canaria, og har hitti hon Torgeir Johannesen, sum saman við nøkrum vinum høvdu gjørt av at leita somu leið.

Hann arbeiddi tá á Svalbard í einari kolaminu.

– Eg arbeiddi har í trý ár, og vit brutu kol upp á gamlan manér. Í dag verður kol ikki brotið meira í tí náminum, sum nú virkar sum eitt museum, sigur Torgeir Johannesen.

Tey bæði fingi so 14 dagar saman á Gran Canaria, og tað forelskils, ið stóðst teirra millum, helt við.

Komin aftur til Svalbard hevði Torgeir ikki hugsa um at fingið eitt telefon nummar at ringja til, men tað vildi so væl til, at ein av vinmonnum hansara hevði foreldur, sum høvdu telefonstøðina á oynni.

– Eg visti, at hon æt Mariann Jacobsen, og at hon búði í Nólsoy, so vit leitaðu telefonlistan yvir Nólsoy fram, og so byrjaðu vit við tí Jacobsen, sum stóð ovast á listanum, sigur Torgeir Johannesen.

Ovast á listanum stóð ein Jacobsen, sum um hetta mundi hevði eina kiosk í Nólsoy, og tað bar ikki mætari á, enn at Mariann plagdi at arbeiða í hesari kioskini hetta tíðarskeiðið.

Gullbrúðardagin vóru Jensia og Jóannes vertir til morgunmat hjá grannum, vinum og kenningum í Nólsoy

– Sjálvandi visti hesin maðurin, hvar eg búði, og hvat nummar foreldrini høvdu, men tað var nú eitt sindur stuttligt, at hann skuldi ringja har fyrst, sigur Mariann Jacobsen.

Til Føroya at ferðast

Summarforelskils færdi við sær, at Torgeir Johannesen, sum eitt skifti

starvaðist sum FN-hermaður í Libanon, kom til Føroya at vitja á fyrsta sinni í mars mánaði 1984. Og tað er nakað, sum tey bæði minnst væl.

Nú skal tað sigast, at pápi Mariann er fyrrverandi skiparin og reiðarin, Jóannes Jacobsen, sonur Juul Jacobsen, sála, sum higartil er einasti lögtingsmaður úr Nólsoy. Brøðurnir áttu um

ta tíðina trolbátin, Margrethu, nevnd eftir mammu teirra, og manningin helt tað vera undarligt, at Margretha skuldi liggja inni á Miðvági í allarbestu fiskilíkindum.

Offisielt skuldi tað eitast, at okkurt var galið við onkrum, men sterkur illgruni var kortini um, at Jóannes vildi sýna hendan nýggja versionin, sum kom tann langa veg úr Bodø í Noregi.

Hvussu var og ikki, so mundi Torgeir blíva góðkendur, og hann hevur allar dagar verið tann besti (versionurin), tí Jóannes og konan, Jensia, sum er ættað av Toftum, fingi bert ta einu dóttirina.

Torgeir fór so aftur til Noregs, men hann var kortini skjótur aftur at vitja í Nólsoy.

– Eg kom so aftur til Føroya í august, og tá varð eg verandi, sigur Torgeir Johannesen.

Árið eftir kom so fyrsti sonurin, sum bleiv uppkallaður eftir abbanum, Jóannes.

– Tá tað var hent, slapp hann ikki til Noregs aftur, men mátti verða verandi í Føroyum, sigur Mariann.

Saman við foreldrunum

Tá leið út á várið í 1987, byrjaðu tey bæði so smátt at hugsa um at giftast.

– Vit tosaðu um eitt summarbrúdleyp, við nógvum gestum úr Noregi, men tað bleiv líkasum ongantíð til nakað, sigur Mariann Johannesen.

Tá tað so leið út á árið, og tíðin nærkaðist, tá Jóannes og Jensia skuldu halda sítt silvurbrúdleyp, byrjaði tosið um, at tey ungu skuldu giftast um sama mundi, og tey soleiðis kundu halda brúdleyp og silvurbrúdleyp saman.

MYND: CARSTEN HANSEN